

Mål C-292/04

Wienand Meilicke m.fl. mot Finanzamt Bonn-Innenstadt

(begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Köln)

”Inkomstskatt — Skattetillgodohavande för utdelning från i landet hemmahörande bolag — Artiklarna 56 EG och 58 EG — Begränsning av domens rättsverkningar i tiden”

Förslag till avgörande av generaladvokat A. Tizzano föredraget den 10 november 2005	I - 1838
Förslag till avgörande av generaladvokat C. Stix-Hackl föredraget den 5 oktober 2006	I - 1854
Domstolens dom (stora avdelningen) av den 6 mars 2007	I - 1872

Sammanfattning av domen

1. Fri rörlighet för kapital — Restriktioner (Artiklarna 56 EG och 58 EG)

2. *Begäran om förhandsavgörande — Tolkning — De rättsverkningar i tiden som domarna om tolkning har*
(Artikel 234 EG)

1. Artiklarna 56 EG och 58 EG skall tolkas på så sätt att de utgör hinder för en tillämpning av en skattelagstiftning enligt vilken en aktieägare som är obegränsat skattskyldig i en medlemsstat beviljas ett skattetillgodohavande vid utdelning från ett kapitalbolag, varvid tillgodohavandet beräknas på grundval av den bolagsskattesats som tillämpas på utdelad vinst, när det utdelande bolaget är hemmahörande i samma medlemsstat, men inte när nämnda bolag är hemmahörande i en annan medlemsstat.

En sådan skattelagstiftning utgör en restriktion för den fria rörligheten för kapital, eftersom den kan avhålla personer som är obegränsat skattskyldiga för inkomstskatt i den berörda medlemsstaten från att investera sitt kapital i bolag som är hemmahörande i andra medlemsstater. Den kan även få en restriktiv inverkan för dessa bolag, eftersom den innebär att det blir svårare för dem att anskaffa kapital i den berörda medlemsstaten.

Även om denna skattelagstiftning grundar sig på ett samband mellan skatte-

förmånen och det kompenserande skatteuttaget, eftersom det föreskrivs att det skattetillgodohavande som beviljas aktieägare som är obegränsat skattskyldiga för inkomstskatt i den berörda medlemsstaten skall beräknas på grundval av den bolagsskatt som det i denna medlemsstat hemmahörande bolaget har att erlagga på vinst som det delar ut, framstår en sådan lagstiftning inte som nödvändig för att upprätthålla det nationella skattesystemets inre sammanhang. Det är, mot bakgrund av syftet att undanröja dubbelbeskattning av de bolagsvinster som delas ut i form av utdelning, nämligen så att om en aktieägare, som är obegränsat skattskyldig för inkomstskatt i den berörda medlemsstaten och som äger aktier i ett bolag som är hemmahörande i en annan medlemsstat, beviljades ett skattetillgodohavande som beräknades på grundval av den skatt som detta bolag skall betala i form av bolagsskatt i den senare medlemsstaten, skulle detta inte äventyra det nationella skattesystemets inre sammanhang, och det skulle utgöra en mindre begränsande åtgärd för den fria rörligheten för kapital.

Den minskning av skatteintäkter från utdelning som betalas ut av bolag som är hemmahörande i andra medlemsstater

kan inte anses utgöra sådana tvingande hänsyn till allmänintresset som kan åberopas för att motivera en åtgärd som i princip strider mot en grundläggande frihet.

(se punkterna 20, 23,
24 och 28–31 samt domslutet)

2. Vid utövandet av sin behörighet enligt artikel 234 EG kan domstolen endast i undantagsfall, med tillämpning av en i gemenskapens rättsordning ingående allmän rättssäkerhetsprincip, se sig nödsakad att begränsa de berördas möjlighet att åberopa en bestämmelse, som den har tolkat, i syfte att ifrågasätta rätts-

förhållanden som har etablerats i god tro. En sådan begränsning kan endast tillåtas i den dom varigenom den begärda tolkningen meddelas. Rättsverkningarna i tiden av den begärda tolkningen som domstolen gör av en gemenskapsrättslig bestämmelse kan nämligen med nödvändighet endast fastställas vid ett enda tillfälle. I detta hänseende säkerställs, genom principen att en begränsning endast kan tillåtas i den dom varigenom den begärda tolkningen meddelas, att medlemsstaterna och de enskilda behandlas lika i förhållande till gemenskapsrätten, och därigenom uppfylls de krav som följer av rättssäkerhetsprincipen.

(se punkterna 34–37)